

کسانی که عمل ایمپلنت را انجام میدهند باید یک نکته بسیار مهم و حیاتی را مد نظر داشته باشند که نوع ایمپلنت در نگهداری دست دندان به فکشان باعث تحلیل نشود. در این مطلب شما را با یک ایمپلنت نگهدارنده دست دندان مصنوعی آشنا میکنیم. ایمپلنت اوردنچر عامل ثابت و گیر دست دندان ایمپلنت نگهدارنده دست دندان مصنوعی نوعی از اوردنچر (denture over) است که عامل ثابت و گیر دست دندان به فک بیمار، ایمپلنت های کاشته شده در فک میباشد. این ایمپلنت ها موقعی بکار می آیند که استخوان فک بیمار تحلیل رفته و گیر دست دندان بقدری کم است که مانع غذا خوردن و حتی صحبت کردن شخص میگردد. البته این تحلیل استخوان نایستی در حدی باشد که استخوان کافی جهت جایگذاری ایمپلنت موجود نباشد. ایمپلنت نگهدارنده دست دادن غالباً جهت فک پایین در نظر گرفته میشوند چرا که دست دندان فک پایین بیمار لقی است و مزاحمت ایجاد میکند و این اتفاق برای فک بالا به ندرت پیش می آید هر چند این روش درمان جهت هر دو فک امکان پذیر است. این نوع درمان به بیمارانی توصیه میشود که اولاً تحلیل استخوانشان مانع ثبات دندانهای مصنوعیشان است و دوماً از لحاظ هزینه توانایی پرداخت هزینه درمان پروتز ثابت متکی به ایمپلنت را ندارند (این درمان نیاز به تعداد بیشتری ۶-۸ ایمپلنت برای هر فک دارد). دو روش برای ایجاد گیر توسط ایمپلنت برای دندان مصنوعی وجود دارد: بال اتچمنت و بار اتچمنت انجام جراحی جهت دو روش یکسان است آنچه تفاوت میکند نحوه سوار شدن دست دندان رو امپلنتهاست برای هر دو روش حداقل تعداد ایمپلنتهای مورد نیاز ۲ عدد میباشد. بال اتچمنت: هر کدام از ایمپلنت های کاشته شده در فک توسط قطعاتی دیگر که روی ایمپلنت بسته میشود به پروتز (دست دندان) اتصال مییابد در اغلب موارد این قطعه رابط به شکل گوی میباشد و اصطلاحاً مانند دگمه های زیپور و به حالت نرینگی در مادگی که در پروتز کار گذاشته شده قرار میگیرد و با ایجاد یک صدای کلیک باعث اتصال و ثابت پروتز به ایمپلنت میشود. البته این حالت نر و مادگی میتواند برعکس هم باشد یعنی قسمت نرینگی در پروتز و قسمت مادگی در ایمپلنت قرار گیرد. بار اتچمنت: یک میله فلزی باریک (بار) متصل کننده ایمپلنتهای قرار داده شده در فک میباشد. دست دندان توسط کلیسی که در آن تعبیه شده به قسمت بار یا همان میله فلزی اتصال مییابد.